

[Økonomiministeren.]

dan stemningen er. Men jeg forstår altså, at hr. Ømann har oplysninger om, at i socialdemokratiet er stemningen stærkt voksende for, at der skulle være et valg snarligt. Det er stukket min opmærksomhed forbi, at det skulle være tilfældet, men det er selvfølgelig interessant at høre hr. Ømann sige det.

Så siger hr. Ømann, at der må et andet sigte til med socialdemokratiets politik end det, der tilsyneladende har fundet udtryk i det, der hidtil er sket. Det tror jeg ikke vi kan tjene hr. Ømann med, for sigtet med denne politik er at få løst de afgørende spørgsmål i vor økonomiske situation og over for vore økonomiske fremtidsudsigter. Det er beskæftigelsen, det er betalingsbalancen, det er inflationen. Man kan diskutere metoder, fremgangsmåder, effektiviteten af de forskellige metoder og fremgangsmåder, og de vil naturligvis være afhængige af, hvordan man vurderer de forskellige ting, og af, hvordan kraftfordelingen er her i samfundet. Men sigtet bliver ikke anderledes, og det bliver ikke ændret.

Så synes jeg nok, hr. Ømann var en lille smule ude på gyngende grund, da han sagde, at nu må socialdemokratiet ind på en vej, der fører væk fra hr. Glistrup. Det var sådan i retning af, at nu var venstre jo blevet afhængig af hr. Glistrup, og socialdemokratiet gjorde jo kun det, venstre ville have, dermed var vi blevet afhængige af hr. Glistrup, og nu måtte vi altså se at frigøre os for det. Ja, man kan selvfølgelig stadig være under indtryk af de psykologiske erfaringer, man har gjort på sit landsmøde, det erkender jeg, og det kan have gjort én mindre egnet til at foretage objektive vurderinger, men jeg kan betro hr. Ømann, at den sympati, som vi har for hr. Glistrup, kan end ikke findes på den mindste flis af en negl. Der er ikke tale om, at vi på nogen som helst måde hverken i positiv eller negativ retning lader os påvirke af hr. Glistrups politik. Hverken i positiv eller negativ retning.

Jeg skal helt undlade at kommentere den meget litterære måde, hvorpå hr. Ømann karakteriserede socialdemokratiets forhold til venstre. (Ømann: Det var venstres forhold til socialdemokratiet!). Nå ja, det bliver det jo ikke meget kønnere af, men da jeg ikke forstår fremmedord, så var jeg ikke helt klar over . . .

Formanden:

Vi kan ikke have afbrydelser fra salen. Nu skal vi se at blive færdig.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Hr. Poul Schlüter gjorde den bemærkning, at de konservative ville ikke være ensidigt bundet til erhvervsorganisationerne. Det forstår jeg godt. Nu mente hr. Poul Schlüter, at socialdemokratiet var ensidigt bundet til LO. Dertil kan jeg sige, at vi betragter socialdemokratiet og LO som to sider af den samme arbejderbevægelse. Men jeg er overbevist om, at når hr. Poul Schlüter siger, at han ikke vil være ensidigt bundet til erhvervsorganisationerne, så deles dette ønske utvivlsomt også af erhvervsorganisationerne.

Med hensyn til de bemærkninger, hr. Poul Schlüter gjorde vedrørende Nationalbankens opkøb af obligationer og situationen på obligationsmarkedet, så kan det næppe være undgået hr. Poul Schlüters opmærksomhed, at der ikke er foretaget opkøb fra Nationalbankens side af obligationer i maj måned, og at Nationalbanken har anlagt en anden vurdering af, hvorledes situationen kan forventes at udvikle sig på obligationsmarkedet. Det skal naturligvis have lov til at stå for Nationalbankens egen vurdering, men den passer altså ikke helt ind i det billede, hr. Poul Schlüter prøvede at tegne af situationen.

Hr. Knud Jespersen stillede nogle konkrete spørgsmål, som han ikke mente at have fået svar på tidligere. Hr. Knud Jespersen spurgte, om jeg stadig var af den opfattelse, at arbejdsløsheden kan afskaffes. Jeg skal gerne bekræfte det. Ja, den opfattelse er jeg af, og jeg har sagt tidligere også i denne sal til hr. Knud Jespersen som svar på hr. Knud Jespersens spørgsmål, at en gunstig international konjunktur gør det lettere, en ugunstig international konjunktur gør det sværere, men det afhænger af os selv, om vi vil affinde os med en arbejdsløshed eller ikke. Den er ikke naturgiven, men under ugunstige omstændigheder vil den kræve ganske ubehagelige indgreb både for lønmodtagere og for selvstændigt erhvervsdrivende. Det kan dog gøres, hvis man vil. Og da vi betragter arbejdsløsheden som det største sociale onde, der findes, er vi villige til at gå ad disse veje så langt, som vi kan få tilslutning her i denne sal til det.